

Parochie 1  
 In de pen 6  
 Buitenland 8  
 Klapstoel 9  
 Samenleving 10  
 Dossier 12  
 Varia 14  
 Op·tocht 16  
 Mensen 17  
 Bisdom 18  
 Podium 20

Colofon

**KERK & leven**  
 Halewijnlaan 92  
 2050 Antwerpen  
 www.kerkenleven.be  
 KERK & leven is een uitgave van  
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE  
 UITGEVER**

Filip Debruyne  
 De parochie is verantwoordelijk  
 voor de eigen teksten

**REDACTIE**

*Algemene redactie*  
 tel. 03 210 08 40  
 fax 03 210 08 49  
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

*Hoofdredeur*

Bert Claerhout

*Eindredacteur*

Peter Goirdts

*Redacteurs*

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,  
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel  
 Lieve Wouters

*Redactiesecretariaat & Optocht*

Martine Croonen  
 secretariaat.kl@kerknet.be

*Diocesane redactie Antwerpen*

Persdienst Bisdom Antwerpen  
 Schoenmarkt 2  
 2000 Antwerpen  
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot  
 woensdagmiddag)  
 fax 03 202 84 31

*Diocesane redactie Brugge*

Persdienst Bisdom Brugge  
 Heilige Geeststraat 4  
 8000 Brugge  
 tel. 050 33 59 05  
 fax 050 34 14 32  
 persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be

*Diocesane redactie Hasselt*

Persdienst Bisdom Hasselt  
 Vrijwilligersplein 14  
 3500 Hasselt  
 tel. 011 28 84 58  
 fax 011 28 84 78  
 persdienst@bisdomhasselt.be

*Diocesane redactie Mechelen-Brussel*

Pers- en informatiedienst  
 Wollemarkt 15  
 2800 Mechelen  
 tel. 015 21 65 01  
 fax 015 20 94 85  
 aartsbisdom@kerknet.be

**VORMGEVING**

*Grafisch ontwerp*  
 Catapult, Antwerpen  
*Lay-out & Zetwerk*  
 Patrick Claessens

**PUBLICITEIT**

Trevi Plus  
 Leopold II laan 53  
 1080 Brussel  
 tel. 02 428 21 03  
 fax 02 428 37 55  
 katrien.lannoo@trevipius.be  
 www.trevipius.be

**DIENST PAROCHEBLADEN**

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

**ABONNEMENTEN**

Abonnementen en adreswijzigingen  
 uitsluitend via de parochie

**DRUKKERIJ**

NV Halewijn  
 © copyright  
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal  
 uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk  
 beschermd. Zonder toestemming van de  
 uitgever mogen ze op geen enkele wijze  
 worden verspreid. De uitgever is niet  
 verantwoordelijk voor de inhoud van de  
 advertenties. Lezersbrieven moeten naam  
 en adres vermelden. De redactie behoudt  
 zich het recht teksten in te korten of te  
 weigeren.

COLUMN



Bert CLAERHOUT

Consumentisme creëert nieuwe onderklasse

” U las de krantenkop misschien: „Niemand wist waar Andrea vandaan kwam.” Dagenlang had het driejarige meisje doel- loos rondgedrenteld in Couillet, een verkommerde buurt van Char- leroi. Uiteindelijk bleek dat het kind niet alleen was. Haar moeder lag, broodmager en bewusteloos, te creperen in een leegstaand pand, waarvan het interieur eerder dit jaar door een brand was verwoest. Andrea en haar moeder hadden er ongemerkt hun intrek genomen.

Diezelfde dag las ik in een andere krant over een moeder die haar achtjarige dochter herhaaldelijk botox had ingespoten. Zo bereidde ze haar kind voor op schoonheidswedstrijden. De moeder bracht de botox eigenhandig in, vijf inspuitingen per sessie, op drie plaatsen in het gezicht. Ze vertelde haar dochter dat rimpels niet mooi zijn bij kleine meisjes. Dokters hadden het over regelrechte mishandeling. Botox is immers helemaal niet veilig voor kinderen. Het product kan zich in de keel nestelen, ademhalingsproblemen veroorzaken en onherroepelijke schade aan het gezicht veroorzaken.

Dergelijke tegenstrijdige verhalen zijn in onze mondiale samenleving schering en inslag geworden. De grootschalige consumptievrijheid kan niet verdoezelen dat er een nieuw soort klassenmaatschappij is ontstaan, waarbij een onderklasse aan haar lot wordt overgelaten, terwijl andere sociale groepen zich verliezen in een doorgeschoten consumentisme en zich van alles en nog wat menen te kunnen permitteren – ook als daarbij de grenzen van de moraliteit worden overschreden. Dat gaat van de moeder die haar kind voor schoonheidswedstrijden ‘opknapt’, tot internationale topfunctionarissen die hun macht aanwenden om anderen seksueel te intimideren of te misbruiken.

Het marktdenken is doorgedrongen tot allerlei domeinen waar het niet thuishoort. Het valt op hoe we tegenwoordig alles trachten op te

lossen met prikkels en incentives, de zogenaamde ‘slimme beloningen’. Een consequentie daarvan is dat het financiële alles overwoekert, ook de menselijke relaties. Wat te denken bijvoorbeeld van het feit dat de verzekeringsmaatschappij Hamburg-Mannheimer haar honderd beste makelaars tracteerde op een sekstrip naar Budapest? Een luxueus wellnesshotel werd daar voor de gelegenheid omgetoverd tot een groot openluchtbordeel. De feiten dateren al van juni 2007, maar lekten nu pas uit. De woordvoerder van de maatschappij had er niet de minste moeite mee het nieuws te bevestigen.

De breder wordende kloof tussen een elite die zich dat soort uitspattingen veroorlooft, en de onderklasse die geen boodschap heeft aan een almaar dominantere meritocratische ideologie die succes aan eigen verantwoordelijkheid koppelt, wordt almaar problematischer. Het populisme onder de politici, de ongegeneerde zelfverrijking in het bankwezen en in de ondernemerswereld, de slijmerigheid van de media en de verwaandheid in culturele en sportmilieus nopen tot een andere cultuur dan die van het nieuwe kapitalisme waar we dagelijks mee te maken krijgen. De publieke opinie heeft nood aan authentieke leiders en figuren naar wie kan worden opgekeken en die ook moreel een voorbeeldfunctie uitoefenen.

Alvast één lichtpunt: Eric Abidal, een van de sterfvoetballers van Barcelona, verkocht al zijn dure auto's en schonk de opbrengst aan goede doelen. Hoewel Abidal, die in maart een grote lever tumor liet verwijderen, al na zes weken zijn rentree op het voetbalveld maakte, is hij naar eigen zeggen een ander mens geworden. „Sommige zaken waarvan ik dacht dat ze belangrijk of nuttig waren, zijn dat helemaal niet meer”, zegt hij. En: „Ik wil vanaf nu ook een voorbeeld zijn voor anderen.” Alleen jammer dat er zulke ‘grenservaringen’ nodig zijn om het leven een andere richting uit te sturen.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Biecht

KERK & leven, 27 APRIL 2010

Als kind leerden we al dat wie te biecht gaat het vaste voornemen moet maken niet meer te zondigen en dat de aangerichte schade zo goed mogelijk moet worden hersteld.

Daarover lees ik niets in uw artikel *Als pedofielen te biecht gaan* in KERK & leven van 27 april 2011. Het zijn evenwel belangrijke aspecten van het sacrament. Als de daders die innerlijke bekering ter harte zouden nemen, zouden de slachtoffers meer geholpen zijn dan met het afschaffen van het biechtgeheim. Dat laatste is er ook nog eens bij gesleurd om de Kerk te beschadigen.

Gerard HERMANS, Langdorp

Bonussen

KERK & leven, 4 MEI 2010

1. Met wat zoetig gepraat over de bonussen in de bankwereld geeft KERK & leven de indruk dat het allemaal zo erg niet meer is als vroeger. Geen duidelijke veroordeling!

Jean-Luc Dehaene mag het zalvend uitleggen dat het kan, „want daar is geen wetgeving overtreden en vorig jaar heeft niemand geprotesteerd toen het ook zo is gebeurd”. Zo heeft hij het letterlijk op de televisie gezegd. Wat een aanmatigend gedrag van een man die er, letterlijk en figuurlijk, dik in zit.

Aan KERK & leven zou ik een voorstel willen doen: publiceer eens de lijst van de politici van katholieke huize, die zetelen in die raden van bestuur en mede de

bonussen van hun ceo's goedkeuren. Hun ethische normen zijn blijkbaar rekbaar geworden als elastiek. Ook de premiers Leterme en Peeters vinden de nieuwe situatie blijkbaar aanvaardbaar – als ik althans de kranten mag geloven.

En dat terwijl de armoede in ons land elk jaar blijft stijgen. Hoe moet een alleenstaande moeder met drie kinderen in een huurhuisje overleven? Mijnheer Dehaene maakt zich daar blijkbaar geen zorgen over, want „de beloningen liggen in de Verenigde Staten nog hoger dan bij ons”.

KERK & leven, doe eens iets! Toon eens dat je het echt meent met onze groep kansarmen. Elk jaar meer en meer mensen die hun facturen niet kunnen betalen. Het is letterlijk en figuurlijk koud in hun huizen. Persoonlijk vind ik het een schande dat uw blad zich waagt aan informatie die van weinig realiteitszin getuigt, en daarbij zalvend en toedekkend overkomt. Hier had ik een expliciet en duidelijk christelijk standpunt verwacht.

Jos RASKIN, Hasselt

2. KERK & leven van 4 mei bracht onder de titel *Frustratie over bonussen* een artikel over het feit dat banken die gered werden middels overheidsgeld (ons belastinggeld dus) dat nog niet terugbetaald werd, nu fikse winsten maken en vette bonussen uitdelen. Bij dat overigens goede artikel heb ik drie bedenkingen. Vooreerst vind ik de omvang van die winsten en bonussen zonder meer immoreel, wetende dat in

ons land pakweg vijftien procent van de bevolking op of onder de armoedegrens moet leven.

Ten tweede vind ik het woord ‘frustratie’ in de titel ongepast. Aan de term frustratie kleven immers ontegensprekelijk connotaties als onverwerkte complexen, ziekelijke misnoegdheid, onterecht gemor. Een titel als *Het schandaal der bonussen* zou allicht passender zijn geweest.

Ten derde vind ik het aanstootgevend dat KERK & leven daarbij Jean-Luc Dehaene indirect zijn hautain zegje laat doen, zonder dat even verwezen wordt naar wat die ‘zeer christelijke’ democraat bijvoorbeeld in 2010 aan gelden opstreek: minstens 135.000 euro als europarlementariër, 250.000 euro door mandaten in Dexia, Inbev, Umicore, Lotus en Trombogenetics, met als bescheiden toetje 2,7 miljoen euro aan aandelenopties bij Inbev.

Van sterke illustratieve zeggingskracht bij het artikel vind ik zeker de foto van Dehaene: de arrogante lichaamstaal druipt ervan af. Alleen tekstballonetjes met „Geen commentaar” en „Populisten!” ontbreken erbij. Maar hopelijk hebben de lezers van KERK & leven, die ongetwijfeld de evangelietekst over de vogels in de lucht en de bloemen in het veld kennen, bij deze foto zelf wel de bedenking gemaakt dat christen en democraat hier ongeloofwaardig zijn.

Gaby DEBACKERE, Veurne

3. Naar mijn bescheiden mening verwijst het gewetenloos toekennen van bonussen in de

bankwereld naar de verwaandheid van een kaste die onze samenleving verrot. Trouwens, het is niet alleen in de zogenaamde ‘christelijke’ arbeiderscoöperatieve waarvan de vennoten de dupe zijn van ‘ver-grijpen naar geld’, maar ook bij de meer landelijke boerencoöperatieve, zijnde de Cera, waar de meer dan 400.000 vennoten elk bijna 10.000 euro kwijt zijn.

Het totale verlies kan zelfs niet meer worden berekend met een rekenmachientje, omdat het hallucinant is. De mensen die de subprimes in portefeuille namen, waren verblind door de hoge risicopremies en behandelden de Cera-vennoten als gokkers, met de gevolgen van dien. Toch krijgen die onbekwame bankiers bonussen, met als verontschuldiging daarbij een kinderachtig argument: „Die anderen krijgen het toch ook...”

Tot daar mijn frustratie. Ik vond het wel fijn dat KERK & leven die dingen onder het daglicht brengt.

J. BOERJAN, Brasschaat

